

ses i el dinar, que el fèiem a l'Hotel Europa, amb totes les autoritats i el Sr. Governador.

També havia participat a la festa dels Tres Tombs, a Sant Andreu del Palomar.

—*Recordes alguna anècdota?*

—Això sí, recordo que una vegada ferrant un cavall (que anava coix) se li va trencar la corda, es va escapar, i el vàrem atrapar a Can Duran de la Serra. Sort que anava coix, sinó...

Un altre dia, ferrant un matxo d'en Josep de la casa Nova, de Bigues, després de ferrar-lo, el vaig «capar» i el vaig adormir tan fort, que no el podia despertar.

—*Has trobat alguna vegada, un cavall difícil de ferrar?*

—Va ser una vegada, ferrant una euga holandesa, de can Ros de Lliçà d'Amunt, que tot tenir-la fermada i lligada per una pota es va escapar, i va anar a rodolons, fins a dintre la botiga.

—*Algun cas especial, que t'hagi ocorregut alguna vegada?*

—Doncs mira; abans en el poble no hi havia Veterinari, i el de Granollers, el Sr. Llobet, m'autoritzava per fer cures al bestiar, i un dia, (més ben dit, una nit) en ple hivern, amb una glaçada que estavellava els rocs, varen venir-me a buscar els de Can Vicari, jo vaig anar-hi tot seguit amb el carro, i en travessar la riera, sota la passera de Can Lluch, l'haca va caure dintre l'aigua i jo, per tal que no s'ofegués, vaig haver de ficar-me dintre l'aigua per treure-la; vaig quedar glaçat com un «cubito».

—*Segons tinc entès, també vares participar a la «Volta en carro als Països Catalans»?*

—És veritat, va ser l'any 1978, concretament el dia 17 de juny, quan el grup del «Pa amb tomàquet», de la Vall del Tenes, varen sortir a fer aquesta «volta», única a la història de Catalunya, amb un recorregut d'uns 3.000 km. que va durar fins el dia primer d'octubre del mateix any.

Jo vaig participar-hi una setmana, des de Sant Llorenç dels Morunys, fins a Berga, de Berga cap a Bagà, seguint cap a Coll de Pals. Recordo que en aquest trajecte ens vàrem creuar amb la «Volta Ciclista a Catalunya» en la qual hi participava el nostre veí, en Pere Vilardebó. No cal dir que el vàrem saludar i animar com pertocava. A la pujada de Coll de Pals, amb una altitud de 2.080 m., els cavalls estaven molt cansats i cada vegada tiraven menys i els deixàvem reposar tot sovint, fins arribar a dalt. Vàrem continuar fins a Alp, allà els vàrem establir durant quatre dies perquè es refessin, a la torre d'Atoll, els varen tractar molt bé per tal que poguessin continuar l'aventura. Durant la setmana que vaig ésser-hi, vaig repassar-los a tots les ferradures, per tal que continuessin ben «calçats». »

Recordo que un dia, quan estaven a la Vall d'Aran, varen telefonar-me perquè hi anés, doncs es tractava d'un cavall que ningú s'atrevia a ferrar-lo. Vaig sortir l'endemà a les quatre del matí, va acompanyar-me en Cisco Brustenga. En arribar allà estava plovent, em vaig posar a ferrar-lo, ajudat d'en